

Visada galime ką nors dovanoti

fokoliary
judėjimas

„Ji iš savo neturto įmetė visa, ką turėjo, visus savo išteklius“ (Mk 12, 44).

(2024 lapkritis, iš lapkričio 10 d., XXXII eilinio sekmadienio liturgijos)

Jėzus buvo šalia Jeruzalės šventyklos. Jo klausantiems žmonėms patarė nebūti tais, kurie nori tik gražiai pasirodyti, būti pirmais pokyliuose ir priimti sveikinimus aikštėse.

Ten prie įėjimo buvo renkamos aukos, daug žmonių praeidami aukojo, turtingieji metė daug monetų. Tačiau, atėjo ir viena neturtinga našlė. Jėzus pastebėjo, jog ji įmetė tik dvi monetas, tai yra lyg vienas centas!

Jėzus pakomentavo: „Ši neturtinga moteris paaukojo daugiau, nei visi kiti! Turtingieji davė tik tai, ką turėjo papildomai. Tačiau ji, būdama tokia neturtinga, paaukojo viską, ką turėjo pragyvenimui.“

Prisimindami Kalėdų prasmę, kiekvienai metais gaminame Kūdikėlio Jėzaus figūrėlės, o aukomis padedame skurstantiems žmonėms. Kartą prie mūsų priėjo moteris ir norėjo vienos figūrėlės, bet turėjo mažai pinigų, tik maistui nusipirkti.

Mes jai pasakėme, kad gali tiesiog pasiimti! Visada taip elgamės. Ji labai nustebusi tarė: „Šiais laikais niekas nieko už dyką neduoda! Jūs esate ypatingi!“ Ji labai norėjo palikti mums bent tuos 2 eurus, kuriuos turėjo!

Bet mes, supratę, kad tai viskas ką ji turi, gražinome juos jai. Su ašaromis akyse ji mums širdingai dėkojo. Netrukus pro šalį ėjo ponas, kuris paliko mums 10 eurų! Jėzus tiesiog dosnus!
(Gen 4 iš Slovėnijos)